Ч. 139 Пятниця 21 червня (3 липня) 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Італїяньский міністер о полїтицї заграничній.

На засїданю італїяньскої Палати послів дня 30 червня підчас наради над буджетом міністерства справ заграничних заявив міністер справ внутрішних князь Сермонета, що в напрямі італїяньскої полїтики не змінило ся нїчого. Президент міністрів сконстатував недавно тому довірє до тридержавного союза. Тридержавний союз заключено для оборони мира, до котрого непохитно стремить мудрість пануючих і воля народів, а о тім намірі не може нїхто сумнївати ся. Тридержавний союз єсть договором взаїмної вірности, котрий не виключає, але навіть обовязує до того, щоби кождий із союзників удержував добрі і щирі відносини з кождою иншою державою. Дружні відносини Італїї до Росиї і змаганє єї піддержувати добрі відносини до Франциї на основі взаїмної симпатиї, котра відповідає спорідненю расовому і згадці на незабутні події, не можуть нїяк зменшити щирости і необмеженого довіря обох союзників Австро-Угорщини і Нїмеччини.

Що до відносин до Анґлїї, то в італїяньскій полїтицї не настала також нїяка зміна. Дружні відносини до Анґлїї суть природним доповненєм тридержавного союза і виходять з того, що спільні інтереси обох держав сходять ся з собою з взаїмними традицийними чувствами, котрих оголошенє зеленої книги не нарушило. Противно ті відносини стали ще щирійші і сердечнїйші наслїдком воєнної акциї, якої мусїли підняти ся обі держави, хоч без взаїмного обовязаня, супротив одного і того самого ворога. Висказаний сумнїв о становищи італїяньского амбасадора в Льондонї пішов з того, що слова висказані одним анґлїйским міністром пояснювано собі не так, як би потреба.

Дальше говорив міністер: Загальне щире бажанє мира дає певність, що Всхідне питанє тепер не вийде на верх. Італїя, котра має на Всходї так важні інтереси, буде неутомимо старати ся, щоби удержувати межи державами то взаїмне порозумінє, котре лиш само одно може давати надію на успіх. Міністер Сермонета сказав дальше, що полїтика Італїї на Балканї мала завсїгди на цїли удержанє дотеперішного стану. Поодинокі держави, що уконституовали ся там на народній основі, можуть під тим услівєм розвивати ся і кріпшати в границях поставлених їм договорами. Що-до Болгариї специяльно, то признанє Портою і добре порозумінє, в якім може Болгария від тепер жити зі всїма державами, усунули темну точку з полїтичного овиду.

Удержанє дотеперішного стану єсть так само головною засадою італїяньскої полїтики на Середземнім мори і що-до країв на африканьскім побережу. Угода торговельна межи Італїєю а Тунісом кінчить ся в наслїдок нотифікованої в 1895 р. вимови дня 29 вересня 1896. Але крім сеї угоди суть ще умови з давнїйших часів, так що настав би конець лиш конзулярному судівництву. Коли-б дня 29 вересня 1896 не заключено нової угоди, до чого зі сторони італїяньского правительства певно не забракне доброї волї, то все-таки позістане правний стан, котрий буде берегти інтереси Італїї. Говорити нинї о тім случаю було би не на часї. Тріполїтаньска справа стоїть впрочім в звязи з ненарушимостию отоманьскої держави і длятого підпадає під публичне право, яке має значінє в Европі. Полїтика Італїї в Тріполїсї дасть ся зібрати разом у висказану вже заяву, що дотеперішний стан мусить бути удержаний.

Що-до Крети, то має міністер надію, що порядок буде знову заведений коли вмішали ся до справи амбасадори. В інтересї народів, котрих то обходить, і в інтересї Туреччини та европейского мира буде досить перевести точно заключені специяльно що-до Крети договори. Порта певно не буде противити ся найпростійшому і напевнїйшому средству. Італїї яко щирій приятельцї Туреччини було би жаль, коли-б поновив ся насильний примус.

Міністер закінчив свою бесїду тим, що в послїдних часах було досить доказів взаїмної сердечности і прихильности межи Італїєю а великими державами, було досить доказів симпатиї і дружби, яка тїсно сполучає Італїю і Анґлїю. Новий сердечний доказ проявив ся з нагоди хоробрих анґлїйских вояків в італїяньских портах. О італїяньскій армії висказано недавно тому щирі слова подиву зі сторони союзників, яко справедливе признанє геройского поступованя официрів і вояків, котрі навіть в нещастю заслужили на загальний подив і довірє краю. Так само лестним було для Італїї принятє на російскім дворі італїяньского наслїдника престола, де єго присутність підчас коро-

---

33)

Дїти капітана Ґранта.

Фантастично-наукова подорож Юлїя Верна.

(Дальше).

II.

Трістан д'Акуня.

Коли би яхт держав ся був строго простої дороги, то з Америки до австральского побережа був би мав 9480 морских миль. До Трістан д'Акуня числять 2100 миль, а ту просторонь надіяв ся Джон Менґлїс переїхати за десять днів, коли би всхідні вітри не припізнили їзди *Дункана*. На єго велике вдоволенє вітер під вечер значно успокоїв ся, а яхт на цїлком спокійнім мори мав нагоду показати свої добрі прикмети.

Ще того самого дня вернуло всьо на покладї до давного ладу. Море було спокійне, вітер віяв з заходу і парі машини помагали дуже добре розпущені вітрила.

Учений ґеоґраф майже заєдно пересиджував в каютї і працював там від рана до ночи над твором, котрому дав назву: „Враженя ґеоґрафа в арґентиньских пампасах.

Так ішло всьо добре на покладї *Дункана* і яхт плив скоро наперед. Пять днів по відплиїю з Америки, дня 16 падолиста, повіяв ще приязнїйший вітер і на другий день рано дав ся чути голос моряка:

— Земля!

— В котрій сторонї? — спитав Том Остен.

— Під вітром — відповів моряк.

Такий оклик викликує на кораблї звичайно метушню, отже всї вибігли зараз на поміст, а Яков Паґанель став глядати своїм дальновидом острова, але не міг нїчого добачити.

— Погляньте на хмари — сказав до него Джон Менґлїс.

— Справдї — відповів Паґанель — бачу немов би якийсь вершок, але так як через мраку.

— То Трістан д'Акуня — замітив Джон.

— Отже маємо ще до острова вісїмдесять анґлїйских миль, бо так далеко видко вершок гори Трістан, що має сїм тисячів стіп висоти.

— Дійстно так — відповів капітан.

Кілька годин пізнїйше почала ясно виринати на виднокрузї громада високих і дуже стрімких островів. Стіжковатий вершок Трістана відбивав ся чорно на яснім поли неба, що блестїло промінєм всходячого сонця.

Трістан д'Акуня лежить під 37° 8' полудневої ширини і 10° 44' довжини західної. О третій годинї по полудни впливав *Дункан* до пристани Фальм, котру пригірок Гельф (Помічь) заслоняє перед західними вітрами.

Там стояло на котві кілька кораблів, призначених до ловлї фоків і инших морских зьвірят, яких дуже богато на побережах тих островів.

Джон Менґлїс виглядав вигідне місце до запущеня котви, бо та пристань дуже небезпечна з причини сильних північних і північно-західних вітрів. Власне в тім місци погиб в 1829 роцї анґлїйский корабель *Юлїя*. — Яхт приблизив ся на пів кільометра до берега і зараз по тім велике човно перевезло подорожних на остров, де они вилїзли на дрібний, чорний пісок, що утворив ся зі звітрілих скал.

Столицею тої громади островів Трістан д'Акуня єсть мале сїльце, що лежить в глубинї пристани над великим і бистрим потоком. Подорожні найшли там яких пятьдесять домків досить порядних і чистих, побудованих дуже правильно після анґлїйского звичаю. Поза тим сїльцем розтягає ся рівнина, тисяч пятьсот гектарів простору, а над нею здіймає ся стіжковата гора на сїм тисячів стіп висока.

Ґленарвана приймив анґлїйский ґубернатор. Він не умів нїчого сказати про капітана Ґранта нї про корабель *Брітаннїю*, а навіть не чув нїколи тих назвищ. До островів Трістан д'Акуня рідко коли припливають кораблї і Ґленарван був приготовлений на то, що там не богато довідає ся, а коли питав ґубернатора, то лише длятого, щоби відтак не робити собі докорів. Він вислав навіть кілька човен, щоби обплили остров, котрого округ не має більше як сїмнайцять миль; Льондон нї Париж не помістились би на нїм, коли-б навіть остров був три рази більший.

Цїлий той час оглядали подорожні сїльце і єго околицю. Населенє в Трістан д'Акуня числить ледве сто пятьдесять мешканців. То Анґлїйцї і Американцї, що поженили ся з муринками і Готентотками з пригірка Доброї Надії, може найпоганїйшими жінками на цїлій земли.

Подорожні урадовані, що чують землю під ногами, ходили довго по побережи, що притикає

нациї царя потвердила в торжественний спосіб бажаня італїяньского народу для блага царя, Росиї і росийского народу. Франция запросила цивілїзований сьвіт на торжество науки і працї (всесьвітна вистава в Парижи в 1900 р.) а Італїя почула ся щасливою, що може дати докази щирих чувств, коли приняла то запрошене.

Се заявлене мінїстра приняла палата грімкими оплесками а відтак, по переведеній дебатї ухвалила правительству вотум довіря.

Перегляд полїтичний.

Нїмецка лївиця рада дуже — як то видко з єї орґану N. fr. Presse — з конференциї мужів довіря в Празї. Згадана ґазета каже, що лїберальна, або як єї тепер звуть, поступова партия відроджує ся сама з себе, бо виступили нові мужі, о котрих доси нїхто нїчого не чував і відразу звернули на себе увагу. Конференция та єсть тим важна, що дала нагоду всім Нїмцям в Австриї до утвореня ясної і певної партиї.

Czas подає слїдуючу телеґраму з Відня: „Жалобу, вручену Є. Вел. Цїсареви рускою депутациєю против виборів соймових, вже залагоджено, а іменно на основі цїсарского уповажненя орекло мінїстерство справ внутрішних, що заряджені подрібні доходженя не оправдали піднесеного против орґанів правительства в Галичинї закиду, умисного, систематичного, на припорученях висших властий опираючого ся обмежуваня конституцийних прав, специяльно же свободи виборчої рускої людности. Піднесені закиди показували ся в переважній части фактично або правно неоправдані, по части стверджено їх за надто недостаточно, щоби їх можна уважати за доказані, по части же були увзглядненї в ходї поступованя верификацийного. О скілько тут або там показали ся провини поодиноких функціонерів, заряджено средства, щоби на будуче забезпечити правильний під кождим взглядом хід виборів і відняти всякі хоч би лиш мнимі причини до жалоб на поступоване орґанів правительственних.

Недавно тому доносили ми, що в Болгариї заносить ся на кризу, бо давний мінїстер справ заграничних а опісля мінїстер торговлї, Начович, постановив подати ся до димисиї. Причиною єго димисиї має бути слабий стан здоровля, але попри то ще й инша справа. Начович, кажуть, невдоволений тим, що в Болгариї занадто росте вплив росийский і то було причиною, що він зрік ся теки мінїстра справ заграничних та лиш на просьбу князя не виступив з кабінету і задержав теку мінїстра торговлї. До сеї кризи прибула тепер ще й друга. Мінїстер війни Петров противить ся тому рішучо, щоби давним еміґрантам болгарским, що служать тепер в росийскім войску позволено знову вертати до Болгариї і вступати до болгарскої армії. Кризу в болгарскім кабінетї на разї залагоджено і Начович постановив лишити ся на своїм становищи аж до часу, доки не верне князь. До того часу удасть ся мабуть вирівнати ріжницї поглядів і кабінет Стоілова-Начовача буде мабуть реконструований виступленем з него Ґерсова і Теодорова.

В Канеї відкрито вчера кретийский сойм. Із 70 послів явило ся всего лиш 43, християн і магометан. В соймі відчитано письмо султана, в котрім він відкликує ся до репрезентантів кретийскої людности, щоби помагала єму при успокоєню острова та завіряє Кретийців о своїй прихильности. Мимо того, що пороблено всілякі заходи, щоби Кретийцям вернути свободу на основі давних угод, они не перестають вести борби з турецким войском. Перед кількома днями два маленькі кораблї грецкі на котрих було всего лиш 35 Кретийців, взяли турецкий торпедовець і вирізали на нїм всю залогу, лишаючи лиш машинїста, щоби їм завів корабель до порту на Кретї, а відтак і того убили. Минувшої суботи прийшло знов до бійки межи християнами, а Турками, в котрій християни убили 17 Турків і забрали їм їх пушки.

Новинки.

Львів дня 2 липня 1896.

— **Іменованя.** Професор ґімназиї у Львові, Лїбревский, іменований директором ґімназиї в Бродах, а професор Служевский одержав титул цїсарского радника.

— **Іспит зрілости в ґімназиї в Дрогобичи** відбув ся від 25—27 червня, під проводом інспектора Дворского. До іспиту зголосило ся 14 учеників публичних. Сьвідоцтва зрілости одержали: Лейзор Вікель, Пінкас Ердгайм (з відзн.), Генр. Фрідберґ (з відзн.), Ник. Іванусїв, Щас. Янушке, Каз. Ярицкий (з відзн.), Іс. Крайсберґ, Мих. Малевский, Ігн. Шор, Арн. Сеґаль, Ст. Шиманьский, Мих. Терлецкий, Руд. Зінтель. Одному позволено по вакациях поправити один предмет.

— **В справі рускої бурси в Чернівцях** пише між иншими тамошна „Буковина“: Дуже гарний обяв патріотизму у наших буковиньских учителїв-Русинів записуємо нинї з правдивим вдоволенем. На них справджує ся то знане спостережене, що на добродійні цїли складають ся найбільше ті, котрі самі не мають богато. Коли православні сьвященики по руских селах, самі звичайно з роду Русини, без сорому на лици, складають ся на волоску бурсу, годї учителї наші памятають на руску бурсу і із своїх скупих доходів жертвують значні складки на неї. І так учителї кіцманьского повіта зложили минувшого тижня на нашу бурсу 183 зр. Відрадний факт сей сьвідчить дуже гарно о патріотизмі учительства в кіцманьскім повітї і може бути приміром також для галицких учителїв-Русинів, котрих чейже нїхто не міг би стримати від того, аби в подібний спосіб підтримували свої институциї. Числячи на удержане ученика по 150 зр. на рік, ми вже з зібраних складок будемо могли удержати в бурсї чотирех хлопців майже за дармо, або більше число хлопців за знижену цїну, н. пр. по 8 зр. на місяць. Коли-ж назбирає ся складок ще більше, а для бурси дістанемо ще й сподївані запомоги, то ми до кількох лїт розширимо єї на правдивий інститут виховуючий з окремим вигідним домом.

до розлогої рівнини, одинокого урожайного місця на тім острові; проча часть краю то скалиста пустиня, наакотрій живе величезна скількість величезних альбатросів і инших морских птиць.

Оглянувши скали пустило ся товариство в глубину острова. Околицю оживляли численні бистрі потоки, що плили з гори покритої снїгом і зелені корчі, на котрих було тілько воробців що й цьвітів. З ростин ріс там одинокий рід дерева, на двайцять стіп високого, кілька родів корчів з колючими і гнучкими галузками та трава і мох. Однако всї ті ростини були сьвіжі та зелені і сьвідчили о тім, що на острові панує вічна весна. Паґанель дуже прихвалював остров і сказав що рад би на нїм бути цїле житє.

Розмавляючи і любуючи ся природою повернули подорожні смерком на поклад яхту; під селом пасли ся стада волів і баранів, а поля вкриті збіжем, кукурузою і яриною, котру стали там садити всего перед шістьдесять роками, простягали ся аж під хати столиції.

Повернули і човна, які Ґленарван вислав на розвіди; за кілька годин обплили они довкола острова, але не найшли нїгде слїду з розбитої *Брітаннії*.

Отже *Дункан* міг вже спокійно полишити ту громадку островів і плисти дальше на всхід. Вечер присьвячено на ловлю фоків, яких тут живе величезна скількість. Давнїйше були в тих водах і кити, але роблено на них тілько виправ, що лишилось їх дуже мало, за те инших зьвірят водних тут повно. Осада яхту постановила ловити фоки цїлу ніч, а другий день ужити на роблене трану. З тої причини відложено від'їзд *Дункана* аж до позавтра, т. є. до 20 падолиста.

При вечери оповів Паґанель своїм товаришам кілька цїкавих подробиць о островах Трістан, а іменно що відкрив їх 1506 р. Портуґалець Трістан д'Акуня, але на них не навідували ся люди цїлих сто лїт, бо уважали їх, так само як і острови Бермуди — і то справедливо — за гнїздо бурий. То й рідко коли заглядав там який корабель, хиба що загнала єго буря.

В 1697 роцї приплили там три голяндскі кораблї і поробили важні астрономічні поміченя. В вісїмнайцятім столїтю розслїджувало кількох Французів ті острови, але они були ще пусті і аж 1811 року Американець Джонатан Лямберт постановив їх заселити. Приїхав там в місяци сїчни з двома товаришами і взяв ся зараз до працї. Анґлїйский ґубернатор з пригірка Доброї Надії, коли дізнав ся, що їх наміри добре удають ся, жертвував їм опіку Анґлїї. Джонатан Лямберт приймив то предложене і вивісив на своїй хатї хоругов Великої Британії. Здавало ся, що повинен був спокійно володїти своїм народом, що складав ся з одного старого Італїянця і одного портуґальского мулника — коли одного дня оглядаючи береги своєї держави утопив ся. Може бути, що єго утопили. Тимчасом надійшов 1816 рік. Наполеона вивезено на остров сьв. Єлени, а Анґлїя, щоби забезпечити собі лїпшу сторожу над ним, поставила одну войскову залогу на острові Вознесенїя, а другу на Трістан д'Акуня. Тота залога — компанїя артилєриї з Капштадта і відділ Готентотів — стояла на острові до 1821 року, т. є. до смерти великого цїсаря.

— Лишив ся лише один Европеєць — говорив Паґанель — один капраль, Шкот...

— Ах, Шкот! — відозвав ся майор, котрого увагу займали дуже єго земляки.

— Називав ся Вілїам Ґлєс — відповів Паґанель — і лишив ся на острові з своєю жінкою і двома Готентотами. Вскорі прилучили ся до того Шкота два Анґлїйцї: один моряк, а другий рибак, що перше служив при арґентиньскім войску — а в кінци 1821 року найшов притулок на острові Трістан один подорожний з жінкою, що виратував ся при розбитю корабля *Блєндон-Галь*. Таким способом в 1821 роцї жило вже на острові шістьох мужчин і дві жінки, в 1829 роцї було на острові сїмох мужчин, шість жінок і чотирнайцятеро дітий. До 1835 року збільшило ся населене до сорок осіб, а в роцї 1870 було єго три рази тілько.

— Такий буває початок народів — замітив Ґленарван.

— Щоби доповнити історию островів Трістан д'Акуня додам — говорив Паґанель — що той остров так само як і Гуан Фернандес заслугує на назву острова Робінзона, лише з тою ріжницею, що на однім з них полишувано два рази моряка, а на другім трохи не полишено двох учених.

В роцї 1793 один з моїх земляків, природознавець Обер Дїпті-Туар вийшов на прогульку, заблудив і не міг найти свого корабля, аж в хвили коли підношено котву; а в р. 1824 один Шкот, маляр Ерль був вісїм місяців на острові. Єго капітан забув, що він вийшов на берег — і поїхав до Капштадта.

— Справдї розсїяний капітан — сказав майор. — Чи не був то часом який ваш свояк, пане Паґанель?

— Як не був, любий майоре, то варта ним бути.

Нічна ловля *Дункана* відбула ся дуже удачно: убито пятьдесять величезних фоків, з котрих цїлий слїдуючий день добувано тран і стягано шкіру. Подорожні знов зробили прогульку на остров. Майор і Ґленарван вийшли з рушницями, бо хотїли попробувати тамошної зьвірини. Того дня дійшли аж до стіп гори, котра після вискаву учених має бути вигаслим вулканом.

Мисливцї побачили кілька диків, а навіть одного з них повалила куля майора. Ґленарван убив кілька пар чорних карапатів. На високій горі побачено стадо диких кіз; були там і дикі коти, сьмілі і сильні, навіть для псів. Може бути, що з них зроблять ся колись хижі зьвірі.

О осьмій годинї вечером були вже всї назад на покладї, а в ночи *Дункан* відплив від острова Трістан д'Акуня щоби єго більше нїколи не бачити.

(**Дальше** буде).

— **Рускі буковиньскі посли** др. Стефан Смаль-Стоцкий і Єр. Пигуляк скликують на 6-го липня с. р. віче до Кіцманя на Буковині. Порядок віча буде такий як в Чернівцях.

— **Крадіж коний.** В ночи на 18-го червня украдено на фільварку коло Хомякова, в станиславівскім повіті, зі стайні Лейби Марґулеса пару коний карих з білими звіздками. Обі кобили мали по 4 до 5 літ. Крім того украли злодії лоша і господарский віз. Як здаеть ся, утікли злочинці в напрямі Єзуполя.

— **В справі замкнення Бразилії для галицких еміґрантів** — о чім ми оногди доносили — видав бразилійский консулят до еміграцийних аґентів в Італії такий обіжник: „Від віцеконсуляту бразилійского в Удіне. До п. Нодаріого Сільвія, агента еміґрацийного до Парани і инших країв. Сим маю честь звернути Вашу увагу, що мое правительство з огляду на се, що великі громади еміґрантів галицких прибувають раз в раз до Бразилії, рішило заперти морскі порти для тих-же еміґрантів, бо уряд кольонізацийний провінциї Парани, де всї ті еміґранти галицкі жадають поселити ся, не есть в силї достарчити їм належитої опіки, нї виміряти їм ґрунтів. Тож щоби не виставляти як еміґрантів так і Вас на непотрібні страти, прошу не принимати на себе нїяких того рода, нї на тепер нї на будуче, зобовязань, бо товариства корабельні, про се розпорядження повідомлені, не будуть під нїяким услівем принимати на будуче галицких еміґрантів призначених до Бразилії“.

— **Смерть пяниці.** 50-лїтного господаря Стефана Басарабу в Боянах на Буковині, найшли в середу зрання умерлого з розбитою головою в его хаті. Судово-лїкарска комісия сконстатувала, що в сїм випадку мае ся дїло з убийством, і зараз таки впало підозріне на вихованця убитого, 23-лїтного паробка Дмитра Басарабу. Він признав ся до злочину, але толкував ся тим, що убитий приходив до дому пяний, бив свою жінку і дїти немилосерно. Дмитро не міг на то дивити ся спокійно; а коли убитий прийшов пяний в вівторок в ночи і тяжко побив свою жінку, Дмитро страшно розсердив ся, вхопив кавалок полїна і забив его. Дмитра Басарабу відставлено до садаґурского суду.

— **Конець опришка.** З Закопаного доносять: Від осени минувшого року глядала жандармерия зручного злодія Йосифа Стенкалу, званого також Питльовачем. Стенкала утїк вже з Галичини перед асситерунком до Америки, де пізнав знакомих з сусїдного села, що мешкали вже від кількох лїт в Америці і трохи загосподарували ся. Тим знакомим украв він цїлу їх готівку 925 долярів і утїк назад до Галичини, осїв в своїм родиннім селї Цїхім коло Закопаного, жив собі тут весело, бавив ся і крав, де що міг. Люди бояли ся его і не видавали в руки жандармериї, а Стенкала умів добре укривати ся. Аж 26 червня вислїдила его жандармерия і коли Стенкала не хотїв дати ся увязнити лише утїкав, стрілив за ним жандарм і поцїлив его в голову. Куля перейшла на скрізь і Стенкала упав на землю. Який був сильний той опришок, видко з того, що хоч вилїз ему мозок з голови, то він жив ще кілька днїв і зривав з себе перевязки.

— **Житє за капелюх.** В недїлю вечером їхав зелїзничим поїздом з Бадену до Відня віденьский купець Найман і помимо заборони стояв цїлий час на ганку вагона. Досить довго їхав без пригоди, аж около 10-ої години вітер зірвав ему з голови капелюх. Мимоволї скочив Найман за капелюхом, щоби его зловити, але при тім стратив притомність і упав з воза на землю так нещасливо, що розбив собі до каменя голову. Непритомного забрало ратункове товариство слїдуючим поїздом до Відня, але нещастний помер в дорозі.

— **Циклїст під колами льокомотиви.** В Деблїнґ під Віднем їхав Віденець Фольтін на біцикли шинами зелїзниці. За ним над'їхав поїзд. Машиніст побачивши чоловіка на насипі зелїзничім, дав два рази знак свиставкою, але циклїст чи не чув, чи не хотїв, досить, що не уступив ся з дороги. Машиніст не міг здержати поїзду і машина вхопила циклїста та волокла его за собою 11 метрів, доки поїзд не задержав ся. Страшно покалїченого циклїста відвезено до віденьского шпиталю, де він лежить без надії житя.

— **Хіньский віце-король Лі-Гунґ-Чанґ** давав собі сими днями в технїчній академії в Шарльотенбурзї осьвічувати голову ринтґенівским проміньем. Ходило о винайдене кулї, котру торік дістав в Японії під ліве око, а котра застрягла в черепі, так що доси не могли еї лїкарі найти. Отже образ від ринтґенівского проміня указав цїлком виразно як кульку так і дорогу, куди она переходила.

— **Важне відкритє.** Американьскі часописи тепер розписують ся широко о важнім винаходї молодого ученого Море, котрий хоче денне сьвітло витворювати штучно. Він каже, що тим винайденим сьвітлом можна буде улиці, площі а навіть цїлі міста осьвітлювати. Нове сьвітло не разить очий і не гріє, але мае цїлком ту саму силу і ясність, як денне сьвітло. Оно виходить з рур Crookes-а, котрі намащені якоюсь масою. Море хоче ще видосконалити свій винахід і аж тодї его оголосити.

— **Славні злодії:** Папакоста, Афендакіс, Шайберґ і Кацер, котрих засуджено — як ми свого часу доносили — в Будапештї на довголїтну кару вязниці, утїкли вже другий раз. Шайберґа зараз зловлено, а за другими розіслано гончі листи.

— **Завист міліонерска.** Один з найбільших нинї богачів на сьвітї, американьский міліонер Корнелій Вандербільт, котрого майно обчисляють на 80 міліонів долярів (звиш 200 міліонів зр.) видідичив свого сина за то, що оженив ся проти его волї з донькою другого богача, але такого бідака, котрий мае лиш 15 міліонів а на то кількоро дїтий. На жінку молодого Вандербільта, з роду панну Вільзон, припало з того маєтку лиш 3 міліони, отже молодий Вандербільт після свого погляду оженив ся з бідною і то вже старому богачеви не сподобало ся. Але була ще й друга важнїйша причина. Міс Вільзон єсть своячкою другого міліонера Бельмонта, котрий від давна веде вже грошеву війну з старим Вандербільтом. А хоч Вандербільт его все доси побивав, то тепер, коли син его против его волї став свояком, перепудив ся, що молодий Вандербільт готов стати до спілки з Бельмонтом і воювати против власного батька. Оба Вандербільти, батько і син, дуже уперті і всї, що їх знають, кажуть, що вже до згоди межи ними нїколи не прийде. Молодий Вандербільт, коли-б був оженив ся так, як хотїв его батько, був би дістав від него не лиш більшу часть майна, але ще й 5 міліонів долярів готівкою в день свого вінчаня. Син не послухав батька і оженив ся з „бідною“, а до того ще й значно старшою від себе, бо ему лиш 22 лїт а его жінці вже аж 33. З зависти щоби другий богач не розбогатїв, видідичив старий богач свого сина, але тому байдуже, бо він мае вже власних 100.000 маєтку і посаду інжиніра, а тепер взяв ще й за жінкою.

Штука, наука і лїтература.

— **„О лїченю домашних зьвірят“** написав В. Федорович — під таким заголовком видало тов. „Просьвіти“ у Львові 6-у і 7-у книжочку за 1896 рік. Ся книжочка єсть другою з черги що еї нагороджено премією з фундациї ім. Ст. Дубравского. Обіймае 113 сторін друку і містить в 4 частях (1. о хоробах зверхних, 2. о хоробах внутрішних, 3. о пошестях, 4. о лїках) всї знані доси у домашних зьвірят роди недуги та способи їх лїченя. Крім того містить ся в тій книжочці портрет Ст. Дубравского і его коротка житепись. Цїна книжочки 25 кр.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 2 липня. Wiener-Abendpost доносить: Австрийский міністер торговлї просив міністра справ заграничних, щоби повідомив французске правительство, що Австрия возьме офіцияльно участь в виставі 1900 р.

Берлин 2 липня. Нїмецкий парлямент відкинув внесене, після котрого повнолїтність для женитьби мала би бути постановлена для синів 25 а для доньок 21 лїт а приняв друге внесене, після котрого повнолїтність назначуе ся взагалї на 21 лїт. Трилїтна невилїчима недуга ума уважае ся за причину розводу.

Рим 2 липня. По довшій дебатї над заграничною полїтикою ухвалив парлямент в поіменнім голосованю 171 голосами против 89 внесенє Ді-Сан-Джуліяна одобряюче заяву правительства.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	6·00	2·11	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·14	2·25	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Скольного і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	1·32	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Скольного лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Підволочиск	2.34	10·05	—	8·05	510	—	—
Підвол. з Підз.	2.18	9·50	—	7·42	4·45	—	—
Черновець	9·55	—	—	2·01	7·28	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·13	—	—	—
Белзця	—	—	—	—	5·45	—	—
Мушини на Тарнів	5·10[1]	—	—	8·55[2]	6·55	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·51[3]	—	—
Скольного і Стрия	—	—	—	12·10	8·00	1·51[4]	10·10
Брухович [5])	—	—	—	—	—	8·03	—
Брухович [6])	—	—	—	—	—	8·25	—
Янова	—	—	—	7·50[7]	—	5·28[8]	8·54[8]
Янова [9])	—	—	—	—	1.10	7·48	—

[1]) Від 25 червня до 15 вересня. [2]) Від 1 червня до 30 вересня. [3]) Від 10 липня до 31 серпня. [4]) Зі Скольного тілько від 1 мая до 30 вересня. [5]) Від 1 мая до 25 червня і від 15 серпня до 6 вересня. [6]) Від 26 червня до 14 серпня. [7]) Цїлий рік. [8]) Від 16 червня до 31 серпня. [9]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаемо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі даніи найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові	4% пожичку краєву галицку коронову
4½% листи гіпотечні	4% пожичку пропінацийну галицку
5% листи гіпотечні преміовані	5% „ „ буковиньску
4½% листи Тов. кредитового земс.	4½% пожичку угорскої зелізної доpoги державної
4½% листи Банку краєвого	4½% пожичку пропінацийну угорску
4% листи Банку краєвого	4% угорскі Обліґациї індемнізацийні
5% обліґациї комунальні Банку крає.	і всілякі ренти австрийскі і угорскі,
4½% пожичку краєву галицку	

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученем коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 9

Бюро оголошень і дневників

приймає

☛ ОГОЛОШЕНЯ ☚

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przeglą-dy

може липе се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники

по цінах оригінальних.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всі дневники по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.